

Sygn. akt XVII Ka 903/17

WYROK

W I M I E N I U

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 września 2017 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale XVII Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Judejko

Protokolant: st.prot.sąd. Karolina Tomiak

po rozpoznaniu w dniu 12 września 2017 roku

sprawy B. J.

obwinionego o wykroczenie z art. 92 ust. 3 i 4 ustawy o transporcie drogowym

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu

z dnia 18 kwietnia 2017 roku sygn. akt III W 489/17

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1. w ten sposób, że obniża orzeczoną grzywnę do 2.000 zł (dwóch tysięcy złotych);

2. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

3. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 50 zł tytułem

zryczałtowanej równowartości kosztów sądowych za postępowanie

odwoławcze, a nadto wymierza mu opłatę za obie instancje w kwocie 200 zł.

Anna Judejko

UZASADNIENIE

Wyrokiem wydanym w dniu 18 kwietnia 2017 roku w sprawie o sygnaturze akt III W 489/17 Sąd Rejonowy Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu uznał obwinionego **B. J.** za winnego wykroczeń z art. 92 ust. 3 i 4 ustawy o transporcie drogowym w zw. z lp. 3.2 załącznika nr 2 do ustawy o transporcie drogowym oraz wykroczeń z art. 92 ust. 3 i 4 ustawy o transporcie drogowym w zw. z lp. 3.3 załącznika nr 2 do ustawy o transporcie drogowym i za to na podstawie art. 92 ust. 3 ustawy o transporcie drogowym w zw. art. 9 § 2 k.w. wymierzył mu karę grzywny w kwocie 3.000 (trzy tysiące) zł.

Wyrok powyższy zaskarżył obrońcy obwinionego zarzucając mu:

- naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 92 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym w zw. z lp. 3.2. i lp. 3.3. załącznika nr 2 do ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym w zw. z art. 92a pkt 1-2 ustawy o transporcie drogowym, poprzez wymierzenie obwinionemu kary grzywny w wysokości 3.000,00 zł (trzech tysięcy) złotych, podczas, gdy obwiniony decyzyją (...) Wojewódzkiego Inspektora (...) został

de facto już raz ukarany za te same czyny administracyjną karą pieniężną w wysokości po 10.000,00 zł (dziesięć tysięcy 00/100) złotych za każdy z czynów co skutkowało przekroczeniem dopuszczalnej kwoty sankcji pieniężnej za naruszenia stwierdzone podczas jednej kontroli drogowej.

Przy tak sformułowanych zarzutach skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania wobec obwinionego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja wniesiona przez obrońcę obwinionego B. J. pozwoliła na dokonanie kontroli instancyjnej zaskarżonego orzeczenia, a w konsekwencji jego zmianę, jednak wyłącznie w zakresie wysokości kary grzywny wymierzonej B. J.. Natomiast zarzuty i argumenty podniesione przez skarżącego w apelacji nie podważyły w żaden sposób ustaleń Sądu Rejonowego w zakresie sprawstwa i winy obwinionego.

Na wstępie Sąd Okręgowy pragnie jednak podkreślić, iż w jego ocenie Sąd I instancji prawidłowo przeprowadził postępowanie dowodowe, a następnie poprawnie ocenił zgromadzony materiał dowodowy. Tok rozumowania oraz wnioski płynące z analizy dowodów zostały szczegółowo przedstawione w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, które w pełni odpowiadało wymogom procesowym określonym w art. 424 k.p.k. Sąd Okręgowy wreszcie nie dostrzegł uchybień wskazanych w art. 439 § 1 k.p.k., które powodowałyby konieczność uchylenia wyroku niezależnie od granic zaskarżenia.

Obrońca obwinionego w apelacji zarzuca wyrokowi Sądu I instancji naruszenie prawa materialnego tj. art. 92 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym w zw. z pkt 3.2. i pkt 3.3. załącznika nr 2 do ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym w zw. z art. 92a pkt 1-2 ustawy o transporcie drogowym, poprzez wymierzenie obwinionemu kary grzywny w wysokości 3.000,00 zł (trzech tysięcy) złotych, podczas, gdy obwiniony decyzją (...) Wojewódzkiego Inspektora (...) został de facto już raz ukarany za te same czyny administracyjną karą pieniężną w wysokości po 10.000,00 zł (dziesięć tysięcy 00/100) złotych za każdy z czynów co skutkowało przekroczeniem dopuszczalnej kwoty sankcji pieniężnej za naruszenia stwierdzone podczas jednej kontroli drogowej.

Z powyższym stanowiskiem skarżącego nie sposób jednak się zgodzić. Zauważyć przy tym należy, iż art. 92 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym przewiduje sankcję karną kary grzywny. Ponadto art. 92 ust 5 ustawy o transporcie drogowym wskazuje bezpośrednio, że orzekanie w sprawach nałożenia przedmiotowej grzywny następuje w trybie określonym w Kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia. Natomiast art. 92a ustawy o transporcie drogowym, na który powołuje się obrońca obwinionego dotyczy nałożenia na podmiot wykonujący przewóz drogowy kary pieniężnej, która wbrew twierdzeniom skarżącego nie może być uznana za tożsamą z karą grzywny. Zauważyć przy tym należy, iż artykuł 92a ustawy o transporcie drogowym określa odrębne zasady odpowiedzialności podmiotów wykonujących przewóz drogowy lub inne czynności związane z tym przewozem za naruszenie obowiązków lub warunków przewozu drogowego. W odróżnieniu od odpowiedzialności za naruszenia określone w art. 92 ustawy o transporcie drogowym, która została oparta na zasadach odpowiedzialności wykroczeniowej, odpowiedzialność określona w art. 92a ustawy o transporcie drogowym oparta jest na zasadach odpowiedzialności administracyjnej (G.Lubeńczuk, K. Sikora, Ustawa o transporcie drogowym. Komentarz, Warszawa 2013). Oznacza to, iż kara grzywny nałożona na podstawie art. 92 ustawy o transporcie drogowym nie może być sumowana z karami pieniężnymi nakładanymi na podstawie art. 92a ustawy o transporcie drogowym. Ponadto naruszenia, za które przewidziana jest sankcja w postaci kary pieniężnej zgodnie z art. 92a ust 6 ustawy o transporcie drogowym uregulowane są w załączniku 3 do przedmiotowej ustawy, zaś naruszenia, o których mowa w art. 92 wymienione zostały w załączniku nr 2 do ustawy o transporcie drogowym co podważa twierdzenia skarżącego jakoby obwiniony został skazany za te same czyny. Mając na uwadze powyższe argumenty skarżącego w tym zakresie uznać należy za bezpodstawne.

Na uwzględnienie nie zasługiwał także zarzut skarżącego odnoszący się do niewłaściwego zastosowania w niniejszym przypadku pkt. 3.2. i 3.3. załącznika nr 2 do ustawy o transporcie drogowym z uwagi na fakt, iż w niniejszej sprawie brak jest jakiegokolwiek dowodu, który wskazywałby na istnienie naruszeń w toku kilku (co najmniej dwóch) kontroli drogowych przez tych samych kierowców. Powyższy zarzut, zdaniem Sądu Okręgowego wynika z nieprawidłowego

zrozumienia istoty naruszeń wymienionych w pkt 3.2. i 3.3. przez skarżącego. Naruszenia uregulowane w pkt 3.2. i 3.3. załącznika nr 2 do ustawy o transporcie drogowym polegają bowiem na dopuszczeniu do wykonywania przewozu drogowego przez kierowcę, który nie posiada orzeczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy jak i kierowcy, który nie posiada orzeczenia psychologicznego o braku przeciwwskazań psychologicznych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy. Z literalnego brzmienia tego przepisu wynika, iż sprawca popełnia przedmiotowe naruszenie już dopuszczając, a więc umożliwiając kierowcy wykonywanie przewozu drogowego bez stosownych dokumentów, przepis ten w żaden sposób nie wskazuje, aby okoliczność tak musiała być potwierdzona wielokrotnymi kontrolami drogowymi. Co więcej, założenie takie jest całkowicie nielogiczne, gdyż uniemożliwiłoby natychmiastową reakcję prawnokarną na działanie sprawcy sprzeczne z ustawą o transporcie drogowym.

Z analizy akt przedmiotowej sprawy, a w szczególności zeznań świadka G. R. (k. 5-7) wynika, iż obwiniony zawarł ze świadkiem ustną umowę o pracę na czas nieokreślony w charakterze kierowcy taksówki (...), której to umowy jednakże obwiniony nie potwierdził później na piśmie. Ponadto obwiniony wyposażył świadka w auto i telefon służbowy, celem wykonywania zleconych przewozów. Świadek R. zeznał także, iż pracował dla obwinionego od dnia 25 kwietnia 2016 r., natomiast kontroli poddany został w dniu 10 maja 2016 r.. Świadek wskazał także, że w ramach swojej pracy wykonywał około 15 kursów dziennie. Mając na uwadze powyższe, wbrew twierdzeniom skarżącego jednoznacznie stwierdzić należy, iż obwiniony dopuścił do powtarzającego się, rozciągniętego w czasie wykonywania przewozów drogowych przez kierowców nie posiadających stosownych orzeczeń lekarskich i psychologicznych. Podkreślić przy tym także należy, iż obwiniony w toku całego postępowania nie kwestionował faktu prowadzenia przedmiotowej działalności.

Jednocześnie Sąd Okręgowy pragnie zauważyć, iż art. 92 ust. 1 przewiduje górną granicę zagrożenia karą grzywny za naruszenia wymienione w załączniku nr 2 do ustawy o transporcie drogowym, która wynosi 2.000 zł. Wprawdzie w ust. 2 art. 92 ustawy o transporcie drogowym wskazano, iż wykaz naruszeń, o których mowa w ust. 3, oraz wysokości grzywnien za poszczególne naruszenia określa załącznik nr 2 do ustawy, jednakże przepis ten zdaniem Sądu Okręgowego w żaden sposób nie uchyla dyspozycji wskazanej w art. 92 ust. 1 ustawy o transporcie drogowym, co do górnej granicy kary grzywny, którą można zasądzić sprawcy za wszystkie wymienione w załączniku nr 2 do przedmiotowej ustawy naruszenia. Wyrokiem z dnia 18 kwietnia 2017 roku w sprawie o sygnaturze akt III W 489/17 Sąd Rejonowy Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu wymierzył obwinionemu karę grzywny w kwocie 3.000 (trzy tysiące) zł, a więc karę przekraczającą górną granicę zagrożenia wymienioną w art. 92 ust. 1 ustawy o transporcie drogowym. Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy obniżył karę grzywny nałożoną na obwinionego zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o transporcie drogowym i wymierzył mu karę 2.000 (dwóch tysięcy) zł grzywny w pozostałym zakresie utrzymując zaskarżony wyrok w mocy.

W ostatnim punkcie wyroku Sąd Okręgowy zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 50 zł tytułem zryczałtowanej równowartości kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze oraz wymierzył mu opłatę za obie instancje w kwocie 200 zł.

Anna Judejko